

**BESLISSING
391**

**BETREFFENDE HET VERZOEK
TOT HERZIENING VAN
HYDRIA INZAKE DE
KWALIFICATIE VAN DE
HERGEBRUIKACTIVITEIT**

15/04/2026

Opgesteld op basis van artikel 30decies van de ordonnantie elektriciteit

BRUGEL-BESLISSING-20260415-391

De Brusselse regelgevende instantie op het gebied van elektriciteit, gas en waterprijeregulering

Astronomielaan 14 – B 1210 Brussel
T: 02/563.02.00 – info@brugel.brussels – www.brugel.brussels

Inhoudsopgave

1. Wettelijke basis	3
2. Achtergrond.....	4
3. Toetsing van de ontvankelijkheid	5
4. Inhoudelijke beoordeling	6
4.3.1. Oorspronkelijk standpunt van BRUGEL.....	7
4.3.2. Koerswijziging en analyse.....	7
4.3.3. Verband met de tariefmethodologie	9
5. Conclusie	11
6. Beroep.....	11

1. Wettelijke grondslag

1.1. Wettelijke bepaling betreffende het beroep tot herziening van Hydria

Artikel 30decies van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna „elektriciteitsordonnantie” genoemd) bepaalt het volgende:

„§ 1. Onverminderd de gewone rechtsmiddelen heeft elke benadeelde partij het recht om bij Brugel een klacht tot herziening in te dienen tegen een beslissing of een voorstel van Brugel in het kader van een raadplegingsprocedure, binnen twee maanden na de bekendmaking of de kennisgeving ervan. Deze klacht heeft geen schorsende werking.

§ 2. Brugel neemt een met redenen omkleed besluit binnen twee maanden na ontvangst van de klacht of van de aanvullende informatie waarom zij heeft verzocht. Indien er niet binnen de gestelde termijn een beslissing wordt genomen, wordt de oorspronkelijke beslissing of het voorstel geacht te zijn bevestigd.”

Deze beslissing wordt genomen overeenkomstig deze bepaling.

1.2. Relevante wettelijke bepalingen inzake de tariefmethodologie

Krachtens artikel 39 van de ordonnantie van 20 oktober 2006 tot vaststelling van een kader voor het waterbeleid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (hierna „OCE” genoemd) oefent BRUGEL haar bevoegdheid tot controle van de waterprijs uit, met name door het vaststellen van een tariefmethodologie.

Krachtens artikel 39/1 van de OCE, § 1:

„Elke openbare dienstverleningstaak die wordt opgesomd in de artikelen 17, § 1, 18, § 1, en 20 van deze ordonnantie en die in aanmerking komt voor de kostendekking van de diensten in verband met het watergebruik, is onderworpen aan gecontroleerde tarieven (...).”

§ 2 van hetzelfde artikel vermeldt op zijn beurt wat de tariefmethodologie moet bevatten:

*„De tariefmethodologieën vermelden met name: 1° **de omschrijving van de kostencategorieën per openbare dienst**, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen de bevoorradingsdiensten (productie en distributie van drinkwater) en de saneringsdiensten (inzameling en zuivering van afvalwater) die onder de tarieven vallen; 2° de regels voor de ontwikkeling in de tijd van de in punt 1 bedoelde kostencategorieën, met inbegrip van de methode voor de vaststelling van de parameters in de ontwikkelingsformules; 3° de regels voor de toerekening van de kosten aan de categorieën van gebruikers; 4° de algemene tariefstructuur en de tariefcomponenten.”* (door ons benadrukt).

De tariefmethodologie moet bovendien voldoen aan de tariefrichtlijnen bedoeld in artikel 39/2 van de OCE. De methodologie moet het dus met name mogelijk maken de werkelijke kosten van water te bepalen, dat wil zeggen op efficiënte wijze alle kosten te dekken die noodzakelijk of doelmatig zijn voor de uitvoering van de taken van de waterbedrijven, met inachtneming van hun wettelijke of reglementaire verplichtingen en onverminderd een eventuele financiële bijdrage van het Gewest, en aldus het beginsel van kostendekking toe te passen voor diensten die verband houden met het watergebruik, met inbegrip van de kosten voor het milieu en de hulpbronnen

2. Achtergrond

Op 8 juli 2025 heeft de Raad van Bestuur van BRUGEL een eerste ontwerp van de methodologie met betrekking tot het reguleringsmodel en het regulerende kader goedgekeurd.

Op 10 juli 2025 werd dit ontwerp ter officiële raadpleging aan Hydria toegezonden.

Het formele advies van Hydria moest idealiter binnen 60 kalenderdagen na ontvangst van het document worden meegedeeld. Op 27 augustus 2025 heeft Hydria BRUGEL op informele wijze een reeks opmerkingen over het ontwerp van de methodologie toegezonden. Vanuit een pragmatische benadering werd in onderling overleg besloten om een aantal van deze opmerkingen te integreren, de tekst dienovereenkomstig aan te passen en deze gewijzigde versie opnieuw ter officiële raadpleging aan Hydria voor te leggen.

Op 16 september 2025 keurde de Raad van Bestuur van BRUGEL een tweede versie van het ontwerp van de methodologie goed. Deze versie werd diezelfde dag nog aan Hydria toegezonden voor een officiële raadpleging met een looptijd van maximaal 15 dagen.

Het formele advies van Hydria over het ontwerp van de methodologie werd ontvangen op 30 september 2025.

Het ontwerp van de tariefmethodologie, waar nodig aangepast op basis van de opmerkingen van Hydria, werd ter raadpleging voorgelegd aan de Gebruikersraad, aan BRUPARTNERS en aan het publiek voor een periode van minimaal 30 dagen. Deze methodologie werd ter openbare raadpleging voorgelegd van 07/10/2025 tot 07/11/2025.

BRUGEL heeft op 8 oktober het advies van het Comité van watergebruikers en van BRUPARTNERS over de tariefmethodologie ingewonnen. Alle opmerkingen en commentaren zijn respectievelijk op 6 november voor het Comité van watergebruikers en op 20 november voor BRUPARTNERS aan BRUGEL doorgegeven.

Het ontwerp van de beslissing, het raadplegingsverslag en het motiveringsverslag van BRUGEL zijn op 8 oktober aan Hydria toegezonden.

Op 20 oktober 2025 heeft BRUGEL een presentatie gegeven voor deze adviesorganen.

Na analyse van de verschillende opmerkingen uit de raadpleging heeft BRUGEL het raadplegingsverslag opgesteld, waarin ten minste het advies van de adviesorganen en het standpunt van BRUGEL ten aanzien van de geformuleerde opmerkingen waren opgenomen.

De raad van bestuur van BRUGEL heeft op 16 december 2025 de methodologie en het consultatierapport goedgekeurd.

3. Beoordeling van de ontvankelijkheid

3.1. Algemene opmerkingen

Op 16 december 2025 heeft BRUGEL Beslissing 334 aangenomen betreffende de tariefmethodologie van Hydria voor 2027-2028.

Op 19 december 2025 werd deze beslissing per e-mail aan Hydria meegedeeld, vergezeld van het motiveringsrapport en het raadplegingsrapport.

Op 16 februari 2025 heeft Hydria per e-mail een verzoek tot herziening van deze beslissing ingediend.

Aangezien het verzoek tot herziening binnen twee maanden na ontvangst van de betwiste beslissing is ingediend, is het ontvankelijk.

4. Inhoudelijke beoordeling

4.1. Voorwerp van het beroep tot herziening

Met haar verzoek tot herziening betwist Hydria de juridische kwalificatie van de activiteit van hergebruik van gezuiverd afvalwater („re-use”) die BRUGEL in haar tariefmethodologie 2027-2028 heeft gehanteerd. De exploitant verwijt de toezichthouder dat hij deze activiteit heeft aangemerkt als een „direct gereguleerde activiteit” (openbare dienstverlening), wat leidt tot *ex-ante* tariefcontrole en strikte goedkeuring van de prijzen door de toezichthouder.

Ter ondersteuning van haar beroep voert Hydria de volgende argumenten aan:

- **Wettelijke grondslag:** Hydria stelt dat de activiteit van het "tweede circuit" geen openbare dienstverlening vormt in de zin van artikel 17 van de OCE. Zij baseert zich met name op de toelichting bij de ordonnantie van 16 mei 2019, waarin wordt verduidelijkt dat de valorisatie van water geen aanleiding vormt om de in artikel 17 genoemde taken uit te breiden.
- **Wat betreft de aard van de activiteit:** De exploitant is van mening dat "hergebruik" de kenmerken vertoont van een "aanverwante gereguleerde activiteit". Volgens deze stelling houdt de activiteit weliswaar verband met de openbare dienstverleningstaken, maar moet zij kunnen profiteren van een flexibiliteit in het commercieel beheer die onverenigbaar is met de regeling voor direct gereguleerde activiteiten.
- **Over de controlemodaliteiten:** Hydria betwist de noodzaak van een *ex-antecontrole* en voert aan dat de mechanismen voor administratieve transparantie (openbaarheid van bestuur) en de afwezigheid van bewezen risico's op belangenconflicten of kruissubsidies, met name door de controle van de belastingdienst, een overgang naar een op het resultaat gebaseerd regime van *a-posterioricontrole* zouden rechtvaardigen.

Concluderend verzoekt Hydria om wijziging van de tariefmethodologie, zodat de hergebruikactiviteit wordt geherkwalificeerd als een aanverwante activiteit, die onderworpen is aan een eenvoudige controle van de uitsplitsing van kosten en inkomsten aan het einde van het boekjaar.

4.2. Definitie en reikwijdte van de hergebruikactiviteit

Voor de analyse van de definitie van de hergebruikactiviteit moet worden verwezen naar de definities van artikel 5 van de OCE:

Artikel 5, 48° definieert water uit het tweede circuit als alle water, ongeacht de herkomst ervan, **dat een eerste keer is gebruikt en** collectief is **gezuiverd** om te worden hergebruikt voor alle doeleinden, met uitzondering van menselijke consumptie.

In de voorbereidende werkzaamheden van de ordonnantie van 16 mei 2019, waarmee dit artikel is toegevoegd, wordt het volgende verduidelijkt:

"water uit het tweede circuit": deze definitie wordt verduidelijkt om aan te geven dat water als "tweede circuit" wordt aangemerkt wanneer het reeds is gebruikt voordat het in het openbare rioleringsnetwerk wordt geloosd om te worden gezuiverd – volgens normen die moeten worden vastgesteld op basis van het gebruik – en opnieuw in het (gescheiden) circuit wordt gebracht. Deze definitie sluit aan bij de Engelse term "water reuse", waarvoor een ontwerp voor Europese

*regelgeving het optreden van de lidstaten zal kaderen*¹.

Bij lezing van deze regels blijkt dat hergebruik betrekking heeft op de terugwinning van water uit het tweede circuit na zuivering.

Artikel 5, 55° van de OCE verduidelijkt op zijn beurt de definitie van stedelijk afvalwater. Het gaat om een algemene term die verwijst naar al het water dat zich in het openbare rioleringsnet bevindt. Onder openbare riolering wordt verstaan het geheel van werkzaamheden op het gebied van afvoer, inzameling, buffering en zuivering van stedelijk afvalwater, uitgevoerd door de waterbedrijven (artikel 5, 56°).

De door Hydria uitgevoerde hergebruikactiviteit bestaat dus uit het hergebruik van gezuiverd water, dat wil zeggen de terugwinning van stedelijk afvalwater afkomstig uit zuiveringsinstallaties, dus na zuivering. Hieruit blijkt dat de hergebruikactiviteit niet bestaat uit het opvangen van stedelijk afvalwater, maar wel uit het hergebruik van dit water in een tweede circuit, na zuivering.

4.3. Juridische kwalificatie en verband met de openbare dienstverlening

De centrale vraag is of deze terugwinning een openbare dienstverleningstaak vormt in de zin van artikel 17 van de OCE.

4.3.1. Oorspronkelijk standpunt van BRUGEL

In haar beslissing 334 van 16 december 2025, alsook in haar overlegverslag nr. 133 (punt 3.11) was BRUGEL van oordeel dat de hergebruikactiviteit een rechtstreeks gereguleerde activiteit was, aangezien deze deel uitmaakte van de openbare dienstverleningstaken zoals omschreven in artikel 17 van de OCE, meer bepaald via lid 5 daarvan: „§ 1. De volgende openbare dienstverleningstaken worden door de waterbedrijven uitgeoefend volgens de volgende verdeling: (...) 5° het ontwerp, de aanleg, de exploitatie en het beheer van de infrastructuur voor de opvang en de buffering van stedelijk afvalwater, met uitzondering van het in punt 4° bedoelde afvalwater, met inbegrip van de eventuele terugwinning van dit water: HYDRIA”.

BRUGEL was van mening dat de woorden "met inbegrip van de eventuele valorisatie van dit water" het mogelijk maakten om de activiteit van hergebruik hierin op te nemen en dat de " "kon worden aangemerkt (waterzuiveringsinstallatie) bijgevolg als een rechtstreeks gereguleerde activiteit. Dit standpunt was gebaseerd op een ruime en nuttige interpretatie van de bewoordingen van artikel 17 van de OCE.

4.3.2. Koerswijziging en analyse van de OCE

Na een grondig onderzoek van de door Hydria aangevoerde argumenten, en in het licht van de memorie van toelichting bij de ordonnantie van 16 mei 2019, is BRUGEL voornemens zijn interpretatie bij te stellen.

Het blijkt namelijk dat er enerzijds geen expliciete wettelijke grondslag is vervat in artikel 17 van de OCE, en anderzijds dat het juist de bedoeling van de wetgever was om hergebruik uit te sluiten van de openbare dienstverlening.

Artikel 17, § 1 van de OCE bepaalt:

¹ Doc., Parlement van Brussel, *Motivering*, Ontwerpordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 20 oktober 2006 tot vaststelling van een kader voor het waterbeleid, A-854/1 – Gewone zitting van 2 april 2019 – 2018/2019, blz. 6.

„De volgende openbare dienstverleningstaken worden door de waterbedrijven uitgevoerd volgens de volgende verdeling: (...)

5° het ontwerp, de aanleg, de exploitatie en het beheer van de infrastructuur voor de opvang en de tijdelijke opslag van stedelijk afvalwater, met uitzondering van het in punt 4° bedoelde afvalwater, met inbegrip van de eventuele terugwinning van dit water: HYDRIA;

6° het ontwerp, de aanleg, de exploitatie en het beheer van de infrastructuur voor de zuivering van stedelijk afvalwater: HYDRIA”.

Punt 5 van dit artikel regelt de bestemming van het water na de opvang ervan, terwijl punt 6 de zuiveringsactiviteit regelt, zonder te beschouwen dat de terugwinning van gezuiverd water een taak van openbare dienstverlening is, aangezien in dit punt 6 de woorden „met inbegrip van het eventuele hergebruik van dit water” niet voorkomen, in tegenstelling tot punt 5 (of zelfs punt 4 van artikel 17).

In punt 4.2 is echter uiteengezet dat de hergebruikactiviteit wel degelijk betrekking had op de valorisatie van water uit het tweede circuit, na zuivering, en niet op de valorisatie van water dat in het algemeen is verzameld.

Met andere woorden, de hergebruikactiviteit heeft niet zozeer betrekking op het afvalwater in het rioolnet (dat bijvoorbeeld via riothermie kan worden hergebruikt), zoals bedoeld in punt 5, , maar veeleer op het gezuiverde water dat de zuiveringsinstallaties verlaat, zoals bedoeld in punt 6.

Dit wordt overigens bevestigd door het feit dat de wetgever zelf de activiteit van hergebruik heeft willen uitsluiten van de openbare dienstverlening:

Artikel 20 van de OCE bepaalt dat Hydria, als waterbeheerder, tot doel heeft:

„- de openbare zuivering van stedelijk afvalwater te verzekeren; - de door de regering toevertrouwde taken in de watersector uit te voeren, met name zoals omschreven in de statuten; - studies uit te voeren om de haar toegewezen doelstellingen te bereiken; - bij te dragen aan de transparantie en de doorberekening in de waterprijs van de verschillende kosten in verband met de zuivering van stedelijk afvalwater; - te zorgen voor de valorisatie van gezuiverd water en van de residuen afkomstig van het zuiveringsproces; - in het algemeen, alle mogelijke handelingen te verrichten, met alle juridische middelen, om haar doel te verwezenlijken”.

De toelichting bij de ordonnantie van 2019, waarin de woorden „; - te zorgen voor de valorisatie van gezuiverd water en residuen afkomstig van het zuiveringsproces” aan artikel 20 zijn toegevoegd, verduidelijkt hierover het volgende:

"De ordonnantie vult het doel van de SBGE aan met de valorisatie van gezuiverd afvalwater en residuen afkomstig van het zuiveringsproces. Dit past in de strategie van de circulaire economie en rationeel waterbeheer. Gezuiverd water zou immers een nieuw leven kunnen krijgen ("waterre-use") door bijvoorbeeld via een tweede circuit te worden geleverd voor industriële doeleinden. Hetzelfde geldt voor het gedroogde slib dat bij de zuivering ontstaat en dat ter plaatse kan worden benut (voor energiedoelstellingen, de productie van biogas) of in de bouw. Het gaat hier strikt genomen niet om taken van openbare dienstverlening die deze toevoeging aan artikel 17, § 1, zouden hebben gerechtvaardigd, maar wel om acties die door de openbare exploitant moeten worden aangemoedigd."

BRUGEL sluit zich dus aan bij het argument van Hydria dat hergebruik geen openbare dienst is.

BRUGEL merkt overigens ter zake overbodig op dat:

- Indien artikel 39/1 van de OCE, dat bepaalt dat „Elke openbare dienstverleningstaak die wordt opgesomd in de artikelen 17, § 1, 18, § 1, en 20 van deze ordonnantie en die in aanmerking komen voor de terugwinning van de kosten van diensten in verband met het watergebruik, onderworpen is aan door de regulator gecontroleerde tarieven”, uitdrukkelijk verwijst naar artikel 20, maakt het daarmee nog niet alle in artikel 20 bedoelde activiteiten tot openbare dienstverlening.
- Artikel 2 van het besluit van 14 september 2023 van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot vaststelling van de specifieke normen voor de terbeschikkingstelling en de kwaliteit van water voor hergebruik bepaalt dat „Dit besluit is van toepassing op alle gevallen waarin stedelijk afvalwater wordt gezuiverd door een zuiveringsinstallatie die door of voor rekening van HYDRIA wordt geëxploiteerd, zodanig dat het kan worden geleverd als water voor hergebruik en door een of meer derden kan worden hergebruikt voor specifieke doeleinden, met uitsluiting van menselijke consumptie”. Dit artikel heeft noch tot doel, noch tot gevolg dat het hergebruik van dit water wordt aangemerkt als een openbare dienst in de zin van artikel 17 van de OCE.

4.3.3. Verband met de tariefmethodologie

De herclassificatie van de hergebruikactiviteit als een aanverwante gereguleerde activiteit, in plaats van een direct gereguleerde activiteit, heeft ingrijpende gevolgen voor het regelgevingsmodel dat op Hydria van toepassing is.

4.3.3.1. Onderscheid tussen de regelingen

Wat de direct gereguleerde activiteit betreft, is BRUGEL verplicht om het door Hydria gehanteerde tarief vooraf goed te keuren, wat de commerciële wendbaarheid van de exploitant beperkt, maar een tarief eert dat in overeenstemming is met de OCE en de tariefmethodologie, met name wat betreft de naleving van de werkelijke kosten van water.

Wat de aanverwante activiteit betreft, heeft Hydria de vrijheid om haar tarieven vast te stellen. BRUGEL oefent slechts een controle achteraf (ex post) uit op de economische balans van de activiteit (verschil tussen inkomsten en kosten).

Het handhaven van hergebruik als directe activiteit zou een risico op rechtsonzekerheid met zich meebrengen ten aanzien van de OCE en zou de flexibiliteit belemmeren die nodig is voor de ontwikkeling van deze nieuwe markt. Omgekeerd stelt de regeling voor de aanverwante activiteit Hydria in staat zich aan te passen aan de industriële realiteit, terwijl het bedrijf onder toezicht van BRUGEL blijft staan.

Een activiteit als aanverwante aangemerkte blijft immers nauw verbonden² met een of meer van de openbare dienstverleningstaken die door de OCE aan de exploitant zijn toevertrouwd, of met een gedefinieerde AIG, wat in principe aanleiding geeft tot een vergoeding en een in de tijd stabiel positief saldo (verschil tussen inkomsten en kosten) oplevert.

Een activiteit is nauw verbonden met een van de openbare dienstverleningstaken of een activiteit van algemeen belang indien zij aan de volgende drie criteria voldoet:

² Termen uit [beslissing 334](#) van BRUGEL over de tariefmethodologie van Hydria, blz. 14.

- De uitoefening van de direct gereguleerde activiteit of de activiteit van algemeen belang levert de exploitant specifieke technische of economische voordelen op voor de uitvoering van de daarmee samenhangende activiteit: materiële vaste activa, vaardigheden, expertise, instrumenten, knowhow, enz.; en
- De exploitant is in principe in staat deze activiteit op te geven zonder deze uit te besteden, zonder dat dit afbreuk doet aan de openbare dienstverleningstaken die hem door de OCE zijn toevertrouwd; en
- De middelen die verband houden met de uitoefening van een aanverwante activiteit worden in principe zowel gebruikt voor de uitoefening van openbare dienstverleningstaken of een activiteit van algemeen belang als voor de aanverwante activiteiten, zonder dat er een onderscheid kan worden gemaakt.

BRUGEL is van mening dat de hergebruikactiviteit aan deze drie criteria voldoet.

Indien een aanverwante activiteit een negatief saldo vertoont (d.w.z. verliezen veroorzaakt), kan deze als aanverwant worden aangemerkt indien de exploitant aantoont dat hij aan ten minste één van de volgende twee voorwaarden voldoet:

- De verliezen zijn lager dan de potentiële/geraamde kosten van het nalaten van maatregelen; of
- De activiteit biedt sociale en/of milieu- en/of veiligheidsvoordelen die het negatieve saldo rechtvaardigen.

4.3.3.2. Risicobeheer

BRUGEL is zich ervan bewust dat de overgang naar een aanverwante activiteit bijzondere waakzaamheid vereist met betrekking tot het risico op kruissubsidiëring. De integratie van Hydria in de overkoepelende structuur "Centre de Tri" (dochteronderneming van Net Brussel) zou in theorie kunnen leiden tot te lage tarieven ten gunste van de moedermaatschappij in het kader van bijvoorbeeld een hergebruikcontract dat tot doel heeft Net Brussel te voorzien van water uit het tweede circuit dat wordt gebruikt voor de reiniging van de wegen.

- In dit verband merkt BRUGEL echter op dat de controle van BRUGEL op de economische balans het in geval van een negatief resultaat (kosten > inkomsten) mogelijk maakt hetzij de verliezen uit de totale inkomsten te weren (watergebruikers betalen niet voor de verliezen van hergebruik), hetzij deze alleen te aanvaarden indien ze gerechtvaardigd zijn door verliezen die lager zijn dan de kosten van het nalaten en/of door sociale of milieuvoordelen die het negatieve karakter van de economische balans rechtvaardigen.

Bijgevolg komt BRUGEL terug op haar oorspronkelijke interpretatie en beschouwt zij „hergebruik” als een **gereguleerde nevenactiviteit**. Hydria zal echter *vooraf* de eventuele integratie moeten rechtvaardigen van activiteiten in verband met hergebruik in haar tariefvoorstel, in het bijzonder indien deze activiteiten een negatieve economische balans zouden vertonen. Zij blijft onderworpen aan de controle van BRUGEL volgens de *ex-post* controlemodaliteiten die eigen zijn aan nevenactiviteiten.

Ten slotte zullen de andere door Hydria aangevoerde punten (standpunten van de onderling afgestemde partijen, openbaarheid van de administratie, enz.), aangezien deze overbodig zijn nu het verzoek tot herkwalificatie is toegewezen, niet worden behandeld in het kader van deze beslissing.

5. Conclusie

Gezien artikel 30decies van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;

Gezien de elementen die in de klacht van Hydria zijn uiteengezet om beslissing 334 van BRUGEL te herzien;

Gezien de elementen uiteengezet in punt 4 van deze beslissing;

Beslist BRUGEL:

- 1) De klacht van Hydria ontvankelijk te verklaren;
- 2) Beslissing 334 in te trekken;
- 3) Een nieuwe beslissing en een nieuw motiveringsrapport vaststellen in overeenstemming met de bovengenoemde ontwikkelingen en de nieuwe kwalificatie van de hergebruikactiviteit als aanverwante activiteit voor de periode 2027-2028, waarmee Beslissing 334 wordt ingetrokken en vervangen.
- 4) Beschouw deze beslissing als een vervanging van en een intrekking van elke eerdere interpretatie van de hergebruikactiviteit als een direct gereguleerde activiteit, met name de juridische analyse die is opgenomen in rapport 135.

6. Beroep

Tegen deze beslissing kan beroep worden ingesteld bij het Gerecht voor de Markten te Brussel overeenkomstig artikel 30undecies van de ordonnantie voor elektriciteit, binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing op klacht van BRUGEL.

* *
*